

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษาเอกสารทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

1. หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.1 ความสำคัญของศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.2 ความหมายของศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.3 หลักการศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.4 วัตถุประสงค์ศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.5 องค์ประกอบหลักของศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.6 การจัดตั้งศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.7 คุณลักษณะของศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.8 การปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.9 บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของศูนย์การเรียนชุมชน
 - 1.10 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อการพัฒนา (PDCA)
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
4. สรุป หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักการแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การเรียนชุมชน

ในสภาพปัจจุบัน โลกอยู่ในภาวะที่ไร้พรอมแคนซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นไปอย่างรวดเร็ว กระแสของความเปลี่ยนแปลงนี้แพร่สะพัดไปทุกมุมของโลกและมีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบกับประชาชนในประเทศต่าง ๆ อย่างรุนแรง ซึ่งประเทศไทยได้รับผลกระทบเข่นกัน จึงต้องเร่งพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถของประชาชนให้รับรู้ รอบรู้ ในด้านข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ และมีความรู้ในวิทยาการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

ทั้งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันและร่วมมือกับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้ระบุนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาคน และคุณภาพของคน โดยเห็นว่า คนเป็นทั้งเหตุ ปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของ การพัฒนาประเทศ และการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคม ได้ การศึกษาจึงมีความสำคัญสูงสุดในการสร้างชาติ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ม.ป.ป. : 5) และจากการประชุมระดับโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for all) เมื่อเดือนมีนาคม 2533 ณ หาดจอมเทียน พัทยา นั้น ได้มีการประกาศปฏิญญาสากระดับโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อประชาชน ประเทศไทยได้ร่วมเจตนารณรงค์ในการจัดการศึกษา เพื่อสนับสนุนความต้องการการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานของปวงชน และยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของ ประชาชนให้สูงขึ้น รัฐบาลไทยได้กำหนดแนวโน้มนโยบายเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 9) และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตราที่ 289 ได้ให้สิทธิแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาและการฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และให้เข้าไปมีส่วนในการจัดการศึกษา อบรมของรัฐ บทบัญญัติตั้งกล่าวเป็นโฉมหน้าใหม่ของการเมืองการปกครองของไทยที่พยายาม กระจายอำนาจการบริหาร จัดการในส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีหน้าที่ สำคัญประการหนึ่ง คือ การพัฒนาคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ มีอาชีพที่มั่นคง สร้าง ความพำสุกให้แก่ครอบครัว สังคม และชุมชน ตลอดจนการคุ้มครอง สืบทอดศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตน โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ในพระราชนูญัติตามบัญญัติตามบัญญัติ ๑๘๗ ๒๕๓๗ ที่ให้อบต.มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาศาสนาและ วัฒนธรรม ประกอบกับการศึกษาแนวการจัดศูนย์การเรียนชุมชนของประเทศต่าง ๆ และเป็นที่ ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้ได้ผลนั้น จะต้องเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่าง แท้จริง ซึ่งกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ก็ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการกระจายการปฏิบัติงาน เข้าไปในท้องที่ในรูปแบบต่าง ๆ อายุต่อเนื่อง เช่น การกระจายอำนาจการบริหารจากศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไปสู่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ การจัดที่อ่านหนังสือ ประจำหมู่บ้าน การสร้างอาชีวภาพเพื่อเป็นที่พักอาศัยของครูและเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรม การศึกษาในชุมชนเขตภูเขารวมถึงการพัฒนาแหล่งความรู้หมู่บ้านขึ้น

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ศรีสว่าง เลี้ยงวาริน. ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงศูนย์การเรียนชุมชนของไทยว่า ถือกำเนิดจากการที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีนโยบาย

ปรับปรุงที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านให้เป็นแหล่งความรู้ ทราบกันว่าจะทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้อันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชนมากขึ้น สูนย์การศึกษาก่อโรงเรียนภาคเหนือร่วมกับสูนย์การศึกษาก่อโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคเหนือและในบางจังหวัดในเขตภาคกลาง จัดให้มีแหล่งความรู้ในหมู่บ้านขึ้น โดยเชื่อว่าสังคมชนบทยังขาดการเชื่อมโยงระหว่างข่าวสารข้อมูลของรัฐบาลกับประชาชน จึงจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไข ฉะนั้นแหล่งความรู้หมู่บ้าน จึงได้เกิดใน 4 ลักษณะ คือ

1. แหล่งความรู้ที่พัฒนามาจากที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
2. แหล่งความรู้ที่จัดในวัด
3. แหล่งความรู้ที่จัดในโรงเรียน
4. แหล่งความรู้ที่จัดในที่สาธารณะหรือมีผู้บริจาค

โดยการจัดแหล่งความรู้นั้นจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในหมู่บ้าน เช่น จัดเป็นมุมต่าง ๆ เช่น นุ่มเด็ก นุ่มอาชีพ นุ่มวิชาการ นุ่มบันเทิง หนังสือพิมพ์ ในการดำเนินงานครั้งแรกให้นักศึกษาผู้ใหญ่ทางวิทยุและไปรษณีย์ ร่วมกับองค์กรต่าง ๆ เช่น วัด โรงเรียน จัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน โดยไม่ต้องใช้งบประมาณในการดูแลและใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อพื้นบ้าน และสื่อเทคโนโลยี เช่น วิทยุ โทรศัพท์ เทป วิดีโอ ไว้มอบให้ประชาชนเลือกเรียนจากสื่อต่าง ๆ ในสาขาต่าง ๆ เช่น เกษตร อนามัย บันเทิง ปักครอง อื่น ๆ ตามความสนใจ โดยเลือกเรียนเมื่อใดก็ได้ การพัฒนาแหล่งความรู้หมู่บ้าน ยึดหลักการให้ประชาชนเป็นผู้จัดตั้ง ดูแล โดยมีหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนร่วมมือกันให้การสนับสนุน (ศรีสว่าง เลี้ยวาริณ. ม.ป.ป. : 11) ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาและจากการศึกษาแนวทางการจัดสูนย์การศึกษาและสูนย์การเรียนของประเทศต่าง ๆ ทำให้เกิดแนวคิดที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้ทุกคนในชุมชนมีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชนของตน โดยองค์กรท้องถิ่นจะเป็นผู้เข้ามาดำเนินการ และมีอาสาสมัครหรือผู้นำชุมชนเข้ามาช่วยเหลือจัดกิจกรรม สูนย์การเรียนชุมชนจึงได้เกิดขึ้น โดยมีหน่วยงานของกรรมการศึกษาก่อโรงเรียนเป็นหน่วยงานสนับสนุนภายใต้หลักการ “การศึกษาโดยชุมชนเพื่อชุมชน”

1.1 ความสำคัญของสูนย์การเรียนชุมชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 29 ได้กำหนดว่า “รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพิเศษ และมีประสิทธิภาพ” การจัดการศึกษาก่อโรงเรียนได้ขึดแนวคิดที่สำคัญว่า การศึกษาเรียนรู้ของ

มนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดชีวิตในทุกสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากได้มีระบบการจัดการให้สถานที่เหล่านั้นมีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่เหมาะสมและอยู่ใกล้ผู้เรียนมากที่สุด มีการบริหารสื่อการเรียนการสอนทุกบรรยายกาศแห่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่เหมาะสมและอยู่ใกล้ผู้เรียนมากที่สุด มีการบริหารสื่อการเรียนการสอนทุกประเภทตามความต้องการของผู้เรียน จัดกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการพนักถ่วงอย่างมีประสิทธิภาพ มีบุคลากรทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำและคำปรึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องให้กับประชาชนได้ตลอดเวลา ซึ่งสถานที่ใดที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นเรียกว่า “ศูนย์การเรียนชุมชน” (กองพัฒนาการศึกษานอก โรงเรียน. 2545)

1.2 ความหมายของศูนย์การเรียนชุมชน

ศูนย์การเรียนชุมชน เป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนในชุมชน เป็นสถานที่เสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ ถ่ายทอดวิทยาการและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิทยาการ ตลอดจนภูมิปัญญาของชุมชน อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิต ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ และก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ การเสริมสร้างวิถีประชาธิปไตยและมุ่งเน้นการพัฒนาแบบพึ่งพาตนเอง

ศูนย์การเรียนชุมชนจัดตั้งอยู่ในชุมชน กำกับดูแลโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจัดกิจกรรมการศึกษาเพื่อป้องชนาตามแนวทางการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน. 2546)

1.3 หลักการศูนย์การเรียนชุมชน

แนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน โดยสรุปประกอบด้วย

- ศูนย์การเรียนชุมชนเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมจัดระบบและสนับสนุนการดำเนินงาน โดยมีศูนย์บริการ การศึกษานอกโรงเรียนอาชีวศึกษา/เขต ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด/กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ให้การส่งเสริมสนับสนุน บริหารจัดการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ศูนย์การเรียนชุมชนเป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนในชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชน มุ่งสร้างโอกาสและให้บริการการเรียนรู้อย่างหลากหลายวิธี สนองตอบความต้องการและเสนอทางเลือกในการพัฒนาตนเองอันจะนำไปสู่การพัฒนาแบบพึ่งพาตนเองได้

- ศูนย์การเรียนชุมชนเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับวิถีชีวิตของผู้รับบริการ โดยเน้นการศึกษาหาความรู้

ด้วยตนเอง และการปฏิบัติการค้นคว้าข้อมูลข่าวสาร สื่อการเรียนรู้จากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ในชุมชน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้รับบริการและบุคคลในชุมชน เช่น ผู้รู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งมีผลให้เกิดการหมุนเวียนข่าวสารข้อมูลระหว่างกลุ่มบุคคลในชุมชน และให้บริการด้านหลักสูตร สื่อกิจกรรมการเรียนรู้ ข่าวสารข้อมูล เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางความรู้ในชุมชน

4. ศูนย์การเรียนชุมชนเป็นมิติหนึ่งของการจัดการศึกษาแบบระบบเปิด โดยบุคคลในชุมชนสามารถมาใช้ประโยชน์จากการบริการการศึกษาของศูนย์การเรียนชุมชนได้ตลอดเวลา ส่งเสริมให้เกิดการสร้างหลักสูตรที่หลากหลายไว้ให้บริการการศึกษาแก่ชุมชน และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น ให้อิสระแก่ผู้เรียนได้ออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ผู้รับบริการได้ฝึกปฏิบัติมากกว่าบุคคลอื่น สำหรับส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการนำสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษามาจัดบริการอย่างกว้างขวาง เป็นกระบวนการกระจายสื่อไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง

5. ศูนย์การเรียนชุมชน เป็นศูนย์กลางการแนะนำแนวทางการศึกษาและอาชีพของคนในชุมชน

6. ศูนย์การเรียนชุมชนต้องประสานและเชื่อมโยงแหล่งเรียนรู้ของชุมชน และแหล่งเรียนรู้ทางชุมชนให้เป็นศูนย์การเรียนชุมชน เครือข่ายเพื่อการศึกษาของประชาชน

7. หัวใจสำคัญของศูนย์การเรียนชุมชน คือ ความเข้มแข็งและความมีศักยภาพของครู ศูนย์การเรียนชุมชน การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อความรับผิดชอบในการส่งเสริม สนับสนุน และการจัดการศึกษาในศูนย์การเรียนชุมชน รวมทั้งความมีวิสัยทัศน์ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในชุมชนที่สามารถคาดการณ์อนาคตและความต้องการการศึกษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน ครอบครัว และบุคคล (กองพัฒนาการศึกษานอก โรงเรียน. 2546)

1.4 วัตถุประสงค์ศูนย์การเรียนชุมชน

ในการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้เชื่อมโยงเป็นการศึกษาตลอดชีวิต
2. เพื่อเสริมสร้างโอกาสการเรียนรู้สำหรับประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ
3. เพื่อเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ของประชาชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม ในยุคโลกาภิวัตน์ และก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย และมุ่งเน้นการพัฒนาแบบพึ่งพาตนเอง

4. เพื่อกระจายอำนาจให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและจัดการศึกษาให้กับคนในชุมชน (สำนักบริหารงานการศึกษากอโกรงเรียน. 2547)

1.5 องค์ประกอบหลักของศูนย์การเรียนชุมชน

การปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนที่ประสบผลสำเร็จจะต้องเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วม ครุศูนย์การเรียนชุมชนต้องมีความรับผิดชอบหาแนวทางในการพัฒนาศูนย์การเรียนชุมชนและจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจะต้องมีองค์ประกอบหลักที่จะเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ

1. สถานที่เป็นที่จัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย สะดวกในการมาใช้บริการโดยยึดหลักการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน

2. ประธานคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชนเป็นบุคคลที่มีอยู่ในชุมชน ได้รับการแต่งตั้งจากองค์การบริหารส่วนตำบล และศูนย์บริการการศึกษากอโกรงเรียนอำเภอ ใน การเป็นผู้บริหารจัดการการปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชน

3. คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชนเป็นบุคคลที่มีอยู่ในชุมชน มีความเสียสละ สันใจให้ความร่วมมือในการดำเนินงานพัฒนาศูนย์การเรียนชุมชน สนับสนุนการจัดทำวัสดุอุปกรณ์ บุคลากร งบประมาณ ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นของชุมชนเพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และต่อเนื่อง

4. ครุศูนย์การเรียนชุมชนเป็นผู้ปฏิบัติงานในลักษณะประจำที่ศูนย์การเรียนชุมชน ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง

5. กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ประชาชน นักเรียน นักศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ได้ใช้บริการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมกันจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชนนั้น ๆ และชุมชนใกล้เคียง

6. สื่ออุปกรณ์ ประกอบด้วย สื่อการเรียนรู้ทุกประเภทอย่างหลากหลาย ได้แก่ สื่อเอกสาร ตำรา วารสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ แผ่นปัลวิ วิดีโอ ซีดี วีซีดี ดีวีดี ป้ายนิเทศ แผนที่ ข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น โต๊ะทำงาน เก้าอี้ โต๊ะอ่านหนังสือ ที่วางหนังสือพิมพ์ ตู้เก็บหนังสือ เป็นต้น

7. ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของชุมชน แหล่งวิทยาการ ภูมิปัญญาชาวบ้าน ข้อมูลศักยภาพของชุมชน ข้อมูลทางทรัพยากรของชุมชน ข้อมูลแนะนำการศึกษาและอาชีพ

8. องค์กร/หน่วยงานบริหารจัดการ

8.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มองให้ประธานคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชนเป็นผู้บริหารงานศูนย์การเรียนชุมชนโดยบริหารจัดการการปฏิบัติงาน และ พัฒนาศูนย์การเรียนชุมชนอย่างต่อเนื่อง

8.2 ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ/เขต ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัด/กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนและช่วย กำกับ ดูแล ตลอดจนติดตามการ
พัฒนางานศูนย์การเรียนชุมชนอย่างต่อเนื่อง

9. กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

9.1 ส่งเสริมการรู้หนังสือ

9.2 จัดการศึกษาพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่จัดหลังจากการรู้หนังสือ

9.3 จัดการศึกษาต่อเนื่องที่เกี่ยวเท่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน

9.4 การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ เพื่อการมีรายได้

9.5 การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ทักษะชีวิต เช่น การออกกำลังกาย การป้องกัน
ยาเสพติด สุขภาพอนามัย การใช้เวลาว่างให้ประโยชน์

9.6 การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพชุมชน
และความต้องการของชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความเป็นปึกแผ่นของชุมชน เช่น
กลุ่มพัฒนาอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน

9.7 การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามความสนใจ
ส่วนบุคคล โดยมีสื่อต่าง ๆ ไว้บริการ ทั้งสื่อดิจิทัล พิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

9.8 การศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับอนาคต เช่น การใช้อินเตอร์เน็ต การใช้
คอมพิวเตอร์ การอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การทำงานสมัยใหม่ การใช้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้
ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนในชุมชน ซึ่งได้มาจาก การสำรวจเป็นประจำทุกปีของครุการศึกษา
นอกโรงเรียน หรือเป็นข้อมูลจากแผนชุมชน (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. 2547)

1.6 การจัดตั้งศูนย์การเรียนชุมชน

ในท้องถิ่นตำบลใดที่องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) และประชาชนจำนวนหนึ่ง
มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาในชุมชน และประสงค์จะจัดตั้งศูนย์การเรียนชุมชน
(ศรช.) จะต้องดำเนินการดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ม.ป.ป. : 18)

1. อบต. ร่วมกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ (ศบอ.) จัดหาสถานที่
เหมาะสมสำหรับจัดกิจกรรมการศึกษา เพื่อที่จะจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนชุมชน

2. อบต. ร่วมกับ ศบอ.ในการแต่งตั้งประธานกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน
ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน

3. อบต. ดำเนินการคัดเลือกคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน ซึ่ง
ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหาร อบต. และบุคคลอื่นที่เหมาะสม ตามจำนวนที่ได้มีการตกลง
กันไว้ไม่น้อยกว่า 5 คน แต่ไม่เกิน 9 คน

4. อบต. ร่วมกับ ศบอ. คัดเลือกครูศูนย์การเรียนชุมชน ตามคุณสมบัติที่กำหนด เพื่อให้มาทำหน้าที่ในศูนย์การเรียนชุมชนที่จะจัดขึ้น

5. ครูศูนย์การเรียนชุมชน ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชนวางแผนการดำเนินงานของศูนย์การเรียนชุมชน

6. ในระยะแรกให้ศูนย์การเรียนชุมชน ดำเนินการตามข้อตกลงเบื้องต้นก่อน เพื่อเป็นการเตรียมการไปสู่การจัดกิจกรรมศูนย์การเรียนชุมชนเต็มรูปแบบไป

7. การปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชน ในเขตสุขาภิบาลและเขตเทศบาล รวมทั้งพื้นที่สภาราษฎร ให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการปฏิบัติงาน โดยสุขาภิบาล เทศบาล และสภาราษฎร ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกัน อบต.

1.7 คุณลักษณะของศูนย์การเรียนชุมชน

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (ม.ป.ป. : 9) ได้กำหนดคุณลักษณะที่สำคัญของศูนย์การเรียนชุมชนไว้ดังนี้

1. ศูนย์การเรียนชุมชนมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในลักษณะประจำ 1 คน คือ ครูศูนย์การเรียนชุมชน (เป็นบุคลากรของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ อบต. ใช้งานฯตามมาตรฐานที่ 72 ของ พ.ร.บ. สภาราษฎรและองค์กรบริหารส่วนราษฎร พ.ศ. 2537 ขอให้บันทึกกิจกรรมตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาต หรือที่กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับกระทรวงศึกษาธิการ)

2. ศูนย์การเรียนชุมชน เป็นศูนย์กลางการประสานงานของชุมชน

2.1 ศูนย์การเรียนชุมชน เป็นแหล่งข้อมูลของชุมชน

2.2 ศูนย์การเรียนชุมชน เป็นศูนย์รวมสื่อการเรียนการสอนการศึกษานอกโรงเรียน

2.3 ศูนย์การเรียนชุมชนเป็นสถานีปลายทางในการเผยแพร่รายการของสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (ETV) และวิทยุเพื่อการศึกษาเครือข่าย 2

3. ศูนย์การเรียนชุมชนเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนทุกประเภท

4. ศูนย์การเรียนชุมชนเน้นการให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ประชาชน ในท้องถิ่น โดยเฉพาะผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ ผู้ทรงภูมิปัญญาในชุมชน เป็นเครือข่ายในการจัดการเรียนรู้ในชุมชน

1.8 การปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชน

ศูนย์การเรียนชุมชนมีระบบการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลัก (ปัจจัยนำเข้า) กระบวนการ และผลที่ได้รับ

1. องค์ประกอบหลัก (ปัจจัยนำเข้า) ที่จะก่อให้เกิดการปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชน ประกอบด้วย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ม.ป.ป. : 13-14)

1.1 กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ผู้ที่จะใช้บริการของศูนย์การเรียนชุมชน ได้แก่ ประชาชนทุกคนในชุมชน เช่น เด็กเล็ก สตรีผู้สูงอายุ คนพิการ แรงงานคึ่นคืน และนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรต่าง ๆ

1.2 ศูนย์การเรียนชุมชนที่จัดตั้งในชุมชน มีสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้แก่ ชุดรับสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นวีดีโอ วีดีทัศน์ เทปเสียง สื่อเอกสาร หนังสือ และแบบเรียนต่าง ๆ

1.3 ครู ศูนย์การเรียนชุมชน เป็นผู้ปฏิบัติงานในลักษณะประจำที่ศูนย์การเรียนชุมชน ทำหน้าที่จัดกิจกรรมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย โดยได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดจากการศึกษานอกโรงเรียนหรือองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ และมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

1.4 คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน ซึ่งพิจารณาคัดเลือกโดย อบต. ทำหน้าที่วางแผนเสนอแนวทางการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชนจัดให้มีข้อมูลพื้นฐานของชุมชน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และงบประมาณของศูนย์การเรียนชุมชน กำกับติดตามการดำเนินงาน ประเมินผลและประชาสัมพันธ์

1.5 อบต. เป็นผู้ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาตำบล โดยมีประธานคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน เป็นผู้บริหารจัดการ การปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน

1.6 กลุ่มประชาชน ซึ่งรวมกลุ่มกันโดยมีเป้าหมายร่วมกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น กลุ่มสหกรณ์ กลุ่momทรัพย์ กลุ่มเกษตรกร ฯลฯ เป็นผู้ที่ร่วมผลักดันให้เกิดกิจกรรมในศูนย์ การเรียนชุมชน

1.7 ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ซึ่งเป็นหน่วยงานของกรม การศึกษา นอกโรงเรียนรวมทั้งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดและศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค จัดประชุมชี้แจง เพยแพร่แนวความคิด ในการจัดตั้งศูนย์การเรียนชุมชน ประสานงานจัดทำแหล่งทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมในศูนย์การเรียนชุมชนทั้งในและสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์สื่อ และเครื่องข่ายในการจัดกิจกรรม

2. กระบวนการ

ศูนย์การเรียนชุมชนมีลักษณะการดำเนินงาน 3 กระบวนการ ดังนี้

2.1 กระบวนการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 1) การศึกษาพื้นฐานหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) การศึกษาสายอาชีพ หลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรประกาศนียบัตร

อาชีพ (ปอ.) และหลักสูตรประกาศนียบตริวิชาชีพทางไกกล (ปวช.ทางไกกล) 3) การศึกษาตามอัชญาศัย เช่น การเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ การฟังรายการวิทยุ การชมรายการโทรทัศน์ วิดีโอเทป และนิทรรศการ 4) การส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน 5) กิจกรรมนันทนาการ 6) กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต และ 7) กิจกรรมส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวสามารถจัดโดยเป็นเอกเทศหรือบูรณาการหลักสูตร หรือกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ รวมทั้งจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สมดุลและนำไปสู่เป้าหมายที่ชุมชนกำหนดตนจากงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต (กพช.) ในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ จะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมของศูนย์การเรียนชุมชนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยนักศึกษาที่เรียนจะต้องปฏิบัติกิจกรรม กพช. ในชุมชนของตนเอง เช่น การสอนผู้ไม่รู้หนังสือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมศาสนาศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ ทั้งนี้ให้เป็นการวางแผนร่วมกันกับครุศูนย์การเรียนชุมชน

2.2 กระบวนการบริหารและจัดการศึกษา ศูนย์การเรียนชุมชนมีกระบวนการบริหาร และจัดการศึกษา โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ครุศูนย์การเรียนชุมชนร่วมกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ประกอบด้วย 1) สำรวจความต้องการทางการศึกษาของชุมชน 2) วิเคราะห์และจัดทำข้อมูลพื้นฐาน 3) จัดดำเนินความสำคัญ วิเคราะห์ความเหมาะสมและปัจจัยพื้นฐานในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมในศูนย์การเรียนชุมชน 4) ประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง 5) จัดทำแผนการดำเนินงานของศูนย์การเรียนชุมชน ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน และประธานคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน 6) ปฏิบัติตามแผน 7) นิเทศและติดตาม 8) สรุปและรายงานผลการดำเนินงานต่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ (ศบอ.)

2.3 กระบวนการทำงานร่วมกับชุมชน ศูนย์การเรียนชุมชน มีกระบวนการร่วมกับชุมชน โดยมีการร่วมจัดกิจกรรมการศึกษากับกลุ่มต่างๆ ในชุมชน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเศรษฐกิจชุมชนกับกลุ่มออมทรัพย์ในชุมชน กิจกรรมผู้สูงอายุร่วมกับชุมชนผู้สูงอายุในตำบล กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล กิจกรรมส่งเสริมการศึกษาทางศาสนา ร่วมกับวัด มัสยิด โบสถ์ เป็นต้น

3. ผลที่ได้รับ

การปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชน ก่อให้เกิดผลดีต่อชุมชน ดังนี้

3.1 การส่งเสริมระบบการเรียนรู้ของชุมชนให้มีความเข้มแข็งขึ้นจากเดิมที่ระบบการศึกษาได้แยกความรู้ออกจากชุมชน แยกคนออกจากชุมชนจนเป็นเหตุให้ชุมชนอ่อนแอ ศูนย์การเรียนชุมชนจะเป็นกลไกให้คนในชุมชนเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งจะเป็นสื่อนำความรู้ภายนอก ชุมชน

มาประสานกับความรู้ภายในชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีอิสระในการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาแบบพึ่งตนเองเป็นการพื้นฟูวัฒนธรรมการเรียนในชุมชนให้กลับคืนมา

3.2 องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถจัดการศึกษาในชุมชนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพ มีอาชีพก่อให้เกิดรายได้ในชุมชนซึ่งเป็นการทำงานด้านการศึกษาขององค์กรชุมชนสอดคล้องกับหลักปักร่องตนของชุมชน

3.3 การปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน จะเป็นแหล่งความรู้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถใช้เป็นวิธีการในการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

1.9 บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของครูศูนย์การเรียนชุมชน

ในการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน ครูศูนย์การเรียนชุมชนจะต้องมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของครูศูนย์การเรียนชุมชน

ครูศูนย์การเรียนชุมชนเป็นผู้ปฏิบัติงานในลักษณะประจำที่ศูนย์การเรียนชุมชน มีหน้าที่จัดกิจกรรมและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้แก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ครูศูนย์การเรียนชุมชนมีบทบาทอย่างยิ่งที่จะทำให้การปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนอย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในที่สุด

ครูศูนย์การเรียนชุมชนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้กระตุ้นและจุดไฟแห่งความไฟรู้ให้กับผู้เรียนและเป็นที่พึ่งในการปรึกษา และนำผู้เรียนรู้จักแก่ไขปัญหาของตนเองได้ ครูศูนย์การเรียนชุมชนจึงเปรียบเสมือน “ผู้บิ๊กทังแห่งปัญญาและจุดไฟแห่งการเรียนรู้” เพื่อนำประชาชนและชุมชนไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ก่อให้เกิดความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองของชุมชน

2. บทบาทครูศูนย์การเรียนชุมชน

2.1 ครูศูนย์การเรียนชุมชน เป็นผู้ปฏิบัติงานในลักษณะประจำที่ศูนย์การเรียนชุมชน ทำหน้าที่จัดกิจกรรมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของประชาชนกลุ่มเป้าหมายโดยได้รับค่าตอบแทนแบบเหมาจ่ายรายเดือนตามวัตถุประสงค์การศึกษา หรือได้รับค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากสำนักบริหารงานการศึกษากองโรงเรียน หรือเงินบำรุงการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษากองโรงเรียน หรือเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ครูศูนย์การเรียนชุมชน เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุดและเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประชาชนและชุมชน

**1.10 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน
ในการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ
ทางภาครัฐและเอกชนดังต่อไปนี้**

1. บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน อบต. เป็นผู้พิจารณา
คัดเลือกจากคณะกรรมการบริหาร อบต. และบุคคลอื่นที่เหมาะสม ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1.1 ดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชนทุกประเภท/กิจกรรม

1.2 จัดให้มีข้อมูลพื้นฐานชุมชน

1.3 จัดลำดับความสำคัญของความต้องการทางการศึกษาชุมชนเพื่อการจัดกิจกรรม
ในศูนย์การเรียนชุมชน

1.4 บริหารและจัดกิจกรรมในศูนย์การเรียนชุมชน

1.5 จัดหาและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และงบประมาณในการดำเนินงาน
ศูนย์การเรียนชุมชน

1.6 กำกับ คุ้มครอง ติดตามการดำเนินงานของศูนย์การเรียนชุมชน

1.7 ประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์การเรียนชุมชน

1.8 ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน

2. บทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการดำเนินงาน ศรช. องค์กร
บริหารส่วนตำบล มีบทบาทในการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน ดังนี้

2.1 พิจารณาคัดเลือก แต่งตั้งประธานคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน
และคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน

2.2 พิจารณาแผนงานและโครงการของศูนย์การเรียนชุมชนในแผนพัฒนาตำบล

2.3 กำกับ คุ้มครอง การดำเนินงานของศูนย์การเรียนชุมชน

2.4 บริหารงานศูนย์การเรียนชุมชนผ่านประธานคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์
การเรียนชุมชน

3. บทบาทของศูนย์บริการการศึกษาก่อนโรงเรียนอำเภอ (ศบอ.) ในการปฏิบัติงาน ศรช.
ศูนย์บริการการศึกษาก่อนโรงเรียนอำเภอ มีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน
ดังนี้

3.1 ร่วมกับศูนย์การศึกษาก่อนโรงเรียนภาคและศูนย์การศึกษาก่อนโรงเรียนจังหวัด
จัดประชุมชี้แจงแนวทางการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน ให้แก่ อบต. รวมทั้งองค์กรและบุคคล
อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 เพยแพร์แนวความคิดและประชาสัมพันธ์แนวทางการจัดตั้งศูนย์การเรียนชุมชนให้แก่หน่วยงาน องค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3.3 ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดศูนย์การเรียนชุมชน โดยการประสานงานจัดทำทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนศูนย์การเรียนชุมชน เช่น อาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสื่อต่าง ๆ

3.4 ประสานงานและจัดทำข้อมูลของเครือข่ายที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของศูนย์การเรียนชุมชน และส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน

3.5 ศูนย์รวมและบริหารการกระจายสื่อ

3.6 เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน

3.7 ร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหาร อบต. และคณะกรรมการ ดำเนินงานศูนย์การเรียนชุมชน

3.8 ประสานงานการจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนการจัดกิจกรรมของศูนย์การเรียนชุมชน

3.9 เสริมและสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การพัฒนาบุคลากร การศึกษาดูงาน การยกย่องและประกาศเกียรติคุณ แก่ผู้ปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน

3.10 จัดระบบบันเทิง ติดตามผล ประเมินผล เพื่อให้มีมาตรฐานและคุณภาพทึ้งในการดำเนินงานและด้านวิชาการ

3.11 ประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นกับครุศูนย์การเรียนชุมชน

3.12 สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

4. บทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา (ศน.จ.) ในการปฏิบัติงานศูนย์การศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัด มีบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน ดังนี้

4.1 ส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนชุมชนในด้านแผนงานโครงการ วิชาการ วัสดุ ครุภัณฑ์

4.2 พัฒนาบุคลากรของศูนย์การเรียนชุมชน องค์กรบริหารส่วนตำบล และศูนย์บริการการศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา ในการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนในด้านต่าง ๆ

4.3 นิเทศ ติดตามผลการดำเนินงานของศูนย์การเรียนชุมชน ร่วมกับศูนย์บริการการศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัด

4.4 สร้างเสริมแรงจูงใจให้กับบุคลากรของศูนย์การเรียนชุมชน และศูนย์บริการการศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา เช่น การให้รางวัล การศึกษาดูงาน การยกย่อง ประกาศเกียรติคุณ

4.5 ความคุณคุณภาพและมาตรฐานด้านวิชาการและการปฏิบัติงานสูนย์การเรียน ชุมชน

- 4.6 จัดการและบริหารระบบการกระจายสื่อให้กับศูนย์การเรียนชุมชน
- 4.7 อนุมัติหลักสูตรท้องถิ่น
- 4.8 ประเมินผลการดำเนินงานสูนย์การเรียนชุมชนร่วมกับศูนย์บริการ การศึกษา
นอกโรงเรียนอาชีวะ และองค์กรบริหารส่วนตำบล
- 4.9 สรุปและรายงานผลการดำเนินงานสูนย์การเรียนชุมชนในการรวมระดับจังหวัด
(ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. 2546)

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อการพัฒนา PDCA

การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการบริหารการศึกษานักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน^๑ได้ให้แนวคิดและทฤษฎี ดังนี้คือ

แนวคิดและทฤษฎีของเดมมิง (Edwards W. Deming)

การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิง (The demming cycle) แนวคิดของวัฏจักร PDCA นี้ วอลล์เตอร์ ชัวร์ท (Walter Shewhart) เป็นผู้พัฒนาขึ้น เป็นคนแรกในปี ค.ศ. 1939 และเอ็ด华ร์ด เดมมิง (Edrard demming) หรือวงจรคุณภาพของเดมมิง (PDCA) แห่งการบริหารคุณภาพ ฮิโตชิ คุเม (Hitoshi cume) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของ PDCA ซึ่งเป็นกิจกรรมพื้นฐานในการบริหารคุณภาพนั้น มิใช่เพียงแต่การปรับผลลัพธ์ที่เบี่ยงเบนออกไปจากเกณฑ์มาตรฐานในการบริหารคุณภาพนั้น แต่เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงในแต่ละรอบของ PDCA อย่างต่อเนื่อง อย่างเป็นระบบ และมีวางแผน PDCA ที่มีวันໄต่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ (วิภา ส่างสาร. 2547 : 25-27)

วงจร PDCA มีการกิจหลัก 4 ขั้นตอน ดังนี้

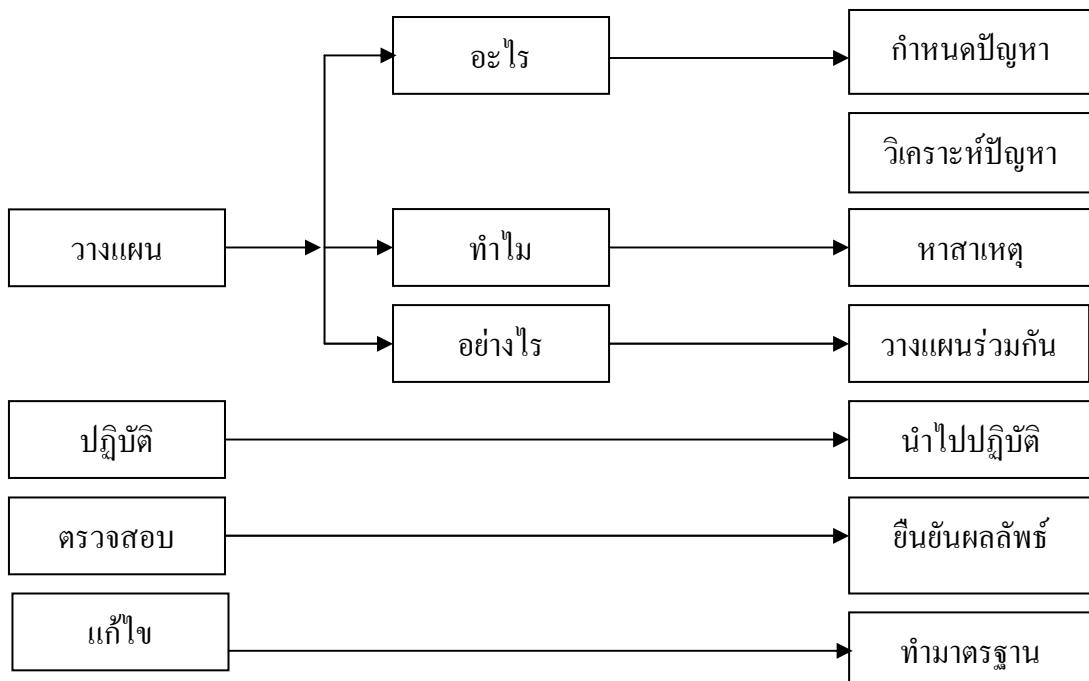
ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan-P)

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (DO-D)

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check-C)

ขั้นที่ 4 การแก้ไขปัญหา (Action -A)

ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 วงจรคุณภาพ PDCA

ศุภชัย อชาีวรรังษ์โกรก (2547 : 9-21) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับวงจร PDCA ว่าเริ่มนั้น ครั้งแรกโดยนักสถิติ Walter shewhart ซึ่งได้พัฒนาจากการความคุณกระบวนการเชิงสถิติของ Bell laboratories ในสหรัฐอเมริกาเมื่อทศวรรษ 1930 ในระยะเริ่มแรก วงจรดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “วงจร Shewhart” จนกระทั่งทศวรรษ 1950 ได้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางโดย Edwards W. demming ปราชารย์ทางด้านการบริหารคุณภาพทายคนเจืองเริกวงศ์นี้ว่า “วงจร Dimming”

โครงสร้างวงจร PDCA ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนวางแผน (Plan)

ขั้นตอนวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณา ว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ ชัดเจน นอกจากนี้ ผู้ศึกษาจะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวมรวมได้แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การวางแผนยังช่วยให้สามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัตถุคุณภาพ ช่วงเวลาทำงาน เป็น เวลาฯลฯ ซึ่งความสูญเสียเหล่านี้เป็นต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของสินค้าและบริการ โดยไม่สร้างมูลค่าเพิ่มใด ๆ เลย ผู้บริโภคเองก็ไม่ต้องการที่จะเสียเงินเพิ่มเติมเพื่อชดเชยต้นทุนที่สูงขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ในที่สุดองค์การก็จะสูญเสียความสามารถทางการแข่งขันในตลาด

ข้อดีของการวางแผน ประกอบด้วย 1) การวางแผนเป็นวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาอย่างเป็นธรรม 2) การวางแผนเป็นการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้และทักษะโดยการประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อให้ทราบถึงสถานะในปัจจุบัน และสิ่งที่ต้องการบรรลุผลสำเร็จ 3)

การวางแผนช่วยให้เห็นสภาพการณ์เสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 4) การวางแผนช่วยแยกแยะอุปสรรคและโอกาสให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะประสบผลสำเร็จ 5) การวางแผนช่วยชี้วิธีการเปลี่ยนโอกาสให้เป็นเป้าหมายที่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ภายในช่วงเวลาที่กำหนด และ 6) การวางแผนช่วยให้เราคิดถึงอนาคตตามความเป็นจริงแทนที่จะเป็นการเพ้อฝัน

โดยสรุปแล้ว การวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่อนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต บางอย่างเรามีสามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลย แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น เป็นต้นว่า 1) การเตรียมความพร้อมสำหรับอากาศที่แปรปรวน 2) การส่งเสริมการตลาด และ 3) การดำเนินโครงการส่งเสริมผลผลิตในบริษัท

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ในการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน เป็นต้นว่า 1) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดี และ 2) การลดของเสีย ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต

2. ขั้นตอนการปฏิบัติ (Do)

ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติตัวยิ่งว่าได้ดำเนินในทิศทางที่ตั้งไว้หรือไม่พร้อมกับสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบด้วย ไม่ควรปล่อยให้ลืมวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงงานในหน่วยงาน ผู้บริหารต้องทราบความคืบหน้าที่แน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่า โครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check)

ขั้นตอนการตรวจสอบคือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้จะถูกมองข้ามเสมอ การตรวจสอบทำให้ทราบว่าการปฏิบัติในขั้นตอนที่สอง สามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ ลิ่งสำคัญคือต้องรู้ว่าการตรวจสอบอะไรบ้างและน้อยกว่าแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนต่อไป

4. ขั้นตอนการดำเนินการใช้ให้เหมาะสม (Act)

ขั้นตอนการดำเนินการให้เหมาะสมจะพิจารณาได้จากผลที่ตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่เป็นไปตามที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทาง หรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก ซึ่งอาจจะหมายถึง สามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สอง ก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลที่รวมรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้

4.1 มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้

4.2 ใช้ความพยายามให้มากกว่าเดิม

4.3 ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

4.4 เปลี่ยนเป้าหมายใหม่

ผ่องศรี สยามยา (2544 : 65) กล่าวว่าการปฏิบัติงานให้เกิดผลโดยใช้กระบวนการทำงานที่มีคุณภาพและการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จจะต้องอาศัย PDCA ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) เริ่มจากพิจารณาบทวนเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และเกณฑ์การพัฒนาของโรงเรียน จัดทำมาตรฐานรวมของโรงเรียน มาตรฐานการปฏิบัติงานของฝ่าย/หมวด/งาน และมาตรฐานการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล

2. การลงมือทำ (Do) ในแต่ละฐานที่ตนเกี่ยวข้อง (ผู้บริหารปฏิบัติตามมาตรฐานของโรงเรียนหัวหน้าฝ่าย/หมวด/งาน ครูปฏิบัติการตามมาตรฐานการปฏิบัติงานแต่ละบุคคล) เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานไปสู่มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

3. การตรวจสอบ (Check) มีการทบทวนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานในระดับบุคคล มีการประชุมเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานตามมาตรฐานในระดับฝ่าย/หมวด/งาน และภาพรวมของโรงเรียน

4. การปรับปรุง/พัฒนา (Action) มีการนำเสนอผลงาน เพื่อการปรับปรุง/พัฒนาให้ถึงเกณฑ์มาตรฐานสากล

สำหรับขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ และขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุง/พัฒนา ควรจะมีชุมชนเข้ามีส่วนร่วม เพื่อกำกับ ดูแล ตรวจสอบ และประเมินผล

บรรจง จันทมาศ (2546 : 7-8) นำเสนอด้วยขั้นตอนการทำงานของวงล้อ PDCA เป็นขั้นตอนที่จำเป็นต้องปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่อง ไม่สิ้นสุด คือ Plan – Do – Check – Act โดยมีรายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมแผนงาน (Plan) ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญต้องนำมาพิจารณา คือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน และกำหนดคุณลักษณะที่จะใช้ควบคุมลงไว้ด้วย
2. กำหนดเป้าหมายที่สามารถวัดได้
3. กำหนดวิธีการทำงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
4. กำหนดว่า จะทำอะไร ที่ไหน โดยใคร เมื่อไร ทำใหม่ และด้วยวิธีใด คือ 5 W 1 H

(When , Who , Why ,and How)

ขั้นตอนที่ 2 ลงมือปฏิบัติตามแผน (Do)

1. ทำการศึกษาและศึกษาระบบที่ให้เข้าใจวิธีการทำงานแต่ละครั้ง
2. ลงมือปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้
3. เก็บข้อมูลถึงคุณลักษณะทางคุณภาพ ตามวิธีการที่กำหนดไว้แล้ว

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบการปฏิบัติงาน (Check) เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้า ของงาน และประเมิน

1. เพื่อตรวจสอบดูว่างานที่ได้รับตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่เปรียบเทียบกับเป้าหมาย

2. ตรวจสอบดูว่าค่าที่วัดได้ และผลที่ตรวจสอบตรงตามมาตรฐานหรือไม่
3. ตรวจสอบดูว่าลักษณะจำพาะทางคุณภาพสอดคล้องกับเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง (Action) จากผลของการตรวจสอบ ถ้าพบว่าเกิดปัญหาหรือมีข้อบกพร่องซึ่ง งานที่ไม่ตรงเป้าหมาย หรือทำไม่ตามแผน ให้ปฏิบัติการแก้ไข ตามลักษณะของปัญหาที่พบ คือ

1. ต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ ถ้าผลงานที่ได้รับมีการเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย
2. ถ้าพบความผิดปกติใด ๆ ให้สอบถาม ค้นหาเหตุ แล้วทำการป้องกันแก้ไข
3. พัฒนาระบบที่ปรับปรุงวิธีการทำงานนั้น ๆ

จะเห็นได้ว่า กระบวนการบริหารคุณภาพของเดنمิ่ง มี 4 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน เป็นการกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพ บุคลากร ในหน่วยงานต้องให้ความร่วมมือวางแผนปรับปรุงแก้ไขปัญหาให้งานสำเร็จตามที่ต้องการ

2. การปฏิบัติ เป็นการนำทางเลือกที่ได้จากการวางแผนไปปฏิบัติ

3. การตรวจสอบ เป็นการประเมินผลงานเพื่อให้รู้สึกภาพของงาน เปรียบเทียบผลงาน ก่อนปฏิบัติ ระหว่างปฏิบัติ และหลังการปฏิบัติ มีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

4. การปรับปรุง เป็นแนวทางการปฏิบัติแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จากข้อมูลพร่องที่เกิดขึ้นที่ทำให้งานที่ไม่ตรงตามเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐาน นำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ในลักษณะที่ต้องการ

จากแนวคิดและกระบวนการบริหารคุณภาพดังกล่าว โรงเรียนในฐานะเป็นองค์กรต้องพัฒนาด้วยการวางแผน โดยการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกโรงเรียน ระบบการดำเนินการ จากนั้นศึกษาปัญหาและความต้องการ กำหนดเป้าหมาย กำหนดแนวปฏิบัติ ดำเนินการวางแผน นิเทศติดตามผล ขยายผล และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนาโรงเรียนต่อไป และสิ่งสำคัญต้องดำเนินการในทุกองค์ประกอบของระบบ ต้องมีคนนักเรียนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา และต้องให้ทุกฝ่ายร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมพัฒนา

สรุปทฤษฎีวงจรบริหารคุณภาพ (Deming) เป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพการปฏิบัติงานโดยกำหนดเป็นขั้นตอน โดยมีการวางแผนกำหนดสิ่งที่ต้องการปฏิบัติงาน มีการดำเนินงานตามแผนให้บรรลุผลที่กำหนด มีการตรวจสอบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานว่า เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ และหากยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขใหม่ หากบรรลุตามวัตถุประสงค์แล้วก็ให้อีกเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน ผู้วิจัยยังไม่พบว่ามีนักวิชาการหรือนักศึกษาท่านใดได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนโดยตรง มีแต่บางส่วนที่มีการศึกษาเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน ในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ดวงตา จำง (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเขต จังหวัดภาคกลาง พบว่า 1) การดำเนินงานของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ มี 4 ด้าน คือ ด้านจัดและบริการการศึกษานอกโรงเรียน ด้านจัดและประสานงานเพื่อให้เกิดศูนย์การเรียน และหน่วยจัดการศึกษานอกโรงเรียน ด้านสนับสนุน

สิ่งจำเป็นต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินงาน และด้านกำกับ คุณภาพ และรายงานผลการปฏิบัติงาน มี การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) หัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ เจ้าหน้าที่ ห้องสมุด ประชาชน และครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ ดำเนินงานของศูนย์บริการ การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ในด้านจัด และบริการการศึกษานอกโรงเรียน ด้านจัดและประสานงานเพื่อให้เกิดศูนย์การ เรียนและหน่วยจัดการศึกษานอกโรงเรียน และด้านกำกับ คุณภาพ และรายงานผลการปฏิบัติงาน

จินดา นูร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การศึกษาและพัฒนารูปแบบศูนย์ การเรียนชุมชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและพัฒนารูปแบบศูนย์การเรียนชุมชน โดยใช้เทคนิค เคลพาย ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการจัดศูนย์การเรียนชุมชน ควรให้ประชาชนเป็นผู้สร้าง ผู้ดูแล รักษามากที่สุด รองลงมาควรเปิดโอกาสให้ชุมชน บุคคล และสถาบันครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม ใน การจัดบริการศึกษา เน้นการระดมสรรพกำลังทรัพยากรบุคคล วัสดุ ครุภัณฑ์ จากชุมชน โดย สภาตำบลเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดศูนย์การเรียนตามสภาพของชุมชนสำหรับวิธีดำเนินการศูนย์ การเรียนชุมชน ส่วนใหญ่ควรใช้ชุมชนคิดเป็นรูปแบบ และวิธีดำเนินการเอง โดยความร่วมมือจาก รัฐและเอกชน ก่อนดำเนินการศึกษาวิจัยในแหล่งชุมชน ในทุกประเด็นเกี่ยวกับศูนย์การเรียนชุมชน เพื่อให้ประเมินว่ามีความจำเป็นต้องมีศูนย์การเรียนชุมชนหรือไม่ รองลงมาให้มีการประชาสัมพันธ์ หน่วยงานและชุมชนให้เข้าใจถึงประโยชน์ของศูนย์การเรียนชุมชนตลอดจนศูนย์การเรียนชุมชน มีชุมชนเป็นเจ้าของ ผู้บริหารชุมชนเป็นผู้บริหาร ควบคุม คุ้มครอง ดูแลกิจการ โดยมีประธานศูนย์ฯ คณะกรรมการบริหาร เลขานุการฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น มีนักศึกษาการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล เป็นผู้ให้บริการ โดยโครงสร้างของศูนย์ การเรียนชุมชน แต่ละแห่งควรแตกต่างกันตามสภาพของแต่ละชุมชน ตามแต่คณะกรรมการศูนย์ การเรียนจะรวมกันคิดพิจารณาตามความเหมาะสมสมสภาพแวดล้อมภายนอกควรร่วมรื้น สวยงาม มี สนานเมเดลล์ เป็นต้น อนึ่งชุมชนควรมีส่วนร่วมในการจัดหาอาสาสมัครให้บริการ จัดหาอาคาร สถานที่ รับผิดชอบจัดการคุณภาพให้บริการ ให้แนวคิดในการพัฒนา ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน มาใช้บริการและการประเมินผลศูนย์การเรียนชุมชน ควรประเมินจากความพอใจของผู้รับบริการ ประเมินผลโดยคณะกรรมการดำเนินงาน สภาตำบลเป็นผู้ประเมินผลติดตามผล

จินตนา ผลสอน (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดสภาพแวดล้อม ทางกายภาพสำหรับศูนย์การเรียนชุมชน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนพบว่า ศูนย์การเรียนชุมชน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้ชุมชน การคมนาคม สะดวก ปลอดภัยจาก เสียงรบกวน รูปทรงทุกศูนย์การเรียนเป็นลักษณะเดียวกัน ขนาดแตกต่างกัน สื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ หุ่นจำลอง สื่อโสตทัศน์ ส่วนใหญ่มีการจัดบริเวณและพื้นที่ รอบนอก

มีสวนสมุนไพร ร่มไม้เข็นต้น ไม้เลื้อย เรือนเพาะชำ สวนไม้ดอก พืชสวนครัว สนามหญ้า สนามเด็กเล่น ซึ่งสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญ

จักรกริช บุญเดช (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาแนวทางการพัฒนาเครือข่ายงานการศึกษานอกโรงเรียนในอำเภอ โดยเลือกศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเบญจลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นกรณีศึกษาใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์บุคลากร ที่เป็นเครือข่ายงานการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเบญจลักษณ์ จำนวน 20 คน ประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการอำเภอ คณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนชุมชนตำบล และผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นที่ตั้งของศูนย์การเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การกำหนดนโยบายการศึกษานอกโรงเรียน ได้แก่ ควรให้หลายๆ ฝ่าย กำหนดนโยบายร่วมกันจะได้อีกปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน โดยให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย มีการสำรวจข้อมูลท้องถิ่น เพื่อมากำหนดแนวทางร่วมกัน นโยบายควรร่วมกันกำหนดตั้งแต่ระดับอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน 2) การกำหนดแผนงานและเป้าหมายในการดำเนินงานร่วมกัน ได้แก่ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกัน 3) การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกัน 4) ควรให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่ร่วมกัน 5) การติดต่อประสานงาน 6) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร 7) การอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ 8) การประชาสัมพันธ์ 9) การติดตามและประเมินผล

ชาญ กองจันทร์ดี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบการจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของศูนย์การเรียนชุมชน เขตการศึกษา 5 พบว่า องค์ประกอบของการจัดการทั้งโดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) การให้คำปรึกษาและแนะนำ 3) การจัดทำแผนและโครงการ 4) การสำรวจข้อมูลชุมชน 5) การบริหารจัดการศูนย์การเรียนชุมชน 6) การประสานเครือข่าย 7) การสรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน และ 8) การประชาสัมพันธ์ องค์ประกอบการจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของศูนย์การเรียนชุมชน โดยภาพรวมพบว่า มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดของศูนย์การเรียนชุมชน ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูล 2) การสรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน และ 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อัมฤตา บัวบุญ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของครุศูนย์การเรียนชุมชนในเขตการศึกษา 11 ปัญหาการปฏิบัติงานใน 4 ด้าน คือ ด้านการให้คำปรึกษา และแนะนำ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการประสานเครือข่ายและด้านการประเมินผลและสรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน พบว่า ครุศูนย์การเรียนชุมชนในเขตการศึกษา 11 มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ

ปานกลางเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำ แนวค้านการประสานเครือข่ายและด้านการประเมินผลและสรุปผลรายงานผลการปฏิบัติงานในราย ด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการขาดสื่อและ อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นและหัวข้อการหมุนเวียนสื่อให้มีความหลากหลายทั้งสาย สามัญ สายอาชีพ และสื่อการศึกษาตามอัธยาศัยรวมทั้งสื่อที่เป็นแบบเรียนสายสามัญทุกรายดับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรระหนักถึงความสำคัญในปริมาณของกลุ่มเป้าหมายและจัดให้ตรงกับ หลักสูตร

จากการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนให้ ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ต้องอาศัยองค์ประกอบปัจจัยหลายประการ โดยองค์ประกอบหลัก ที่สำคัญ คือ ต้องมีศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมดำเนินงานและกิจกรรมที่จัดขึ้น ต้องมี รูปแบบที่หลากหลายเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ ชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน นำไปใช้ในการพัฒนาแนวทาง ปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนต่อไป

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบเคอร์า (Becerra. 1974 : 5887-A) "ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารการศึกษาและการมี ส่วนร่วมในการตัดสินใจของชุมชน พบว่า การตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาใด ๆ ที่เกี่ยวกับสถานศึกษา นั้นผู้บริหารและผู้แทนชุมชนจะต้องร่วมมือและทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษาตาม หน้าที่และบทบาทและนโยบายที่ได้ตกลงกันไว้ ผู้บริหารจะต้องเข้าใจและสนับสนุนให้เกี่ยวกับความ แตกต่างของชุมชน

เวล่า (Vella. 1979 : 66-77-A) "ได้ศึกษาการใช้ชุมชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคคล เพื่อให้สามารถพึงตนเองได้ เพื่อหารูปแบบการจัดการศึกษาชุมชน ในประเทศไทยที่สาม พบว่า

1. การจัดการศึกษาชุมชนต้องถือเป็นศูนย์กลาง
2. วิธีการให้บุคคลรู้จักแก่ปัญหาด้วยตนเอง เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับ ให้ชุมชนรู้จักพึงตนเอง
3. โครงการการศึกษาที่จัดขึ้น จะต้องบูรณาการกับแผนพัฒนาทั้งระดับท้องถิ่น ระดับ ภูมิภาค และระดับชาติ
4. ผู้รับผิดชอบในโครงการจะต้องมีความเข้าใจในสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของ ชุมชน
5. ทั้งเนื้อหา และกระบวนการของการศึกษาชุมชนต้องมีความสัมพันธ์กัน

6. การศึกษาชุมชนที่จัดขึ้นมิใช่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับชีวิตของบุคคลเท่านั้น แต่ยังต้องสามารถเปลี่ยนวิถีชีวิตและประสบการณ์ของบุคคลด้วย

ชักวี (Chukwu. 1986 : 1126-A) ได้ศึกษาผลของการมีส่วนร่วมในการวางแผนเกี่ยวกับผลของการใช้อำนาจกับการติดต่อสื่อสาร พบว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่เป็นไปในลักษณะของการกระจายอำนาจ จะช่วยให้เกิดความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมทางการศึกษา และเกิดความสำเร็จในงานของโรงเรียน ได้ดีกว่า เพราะผู้ปกครองนักเรียนต้องการที่จะติดต่อสื่อสาร โดยตรงกับผู้บริหาร โรงเรียน

แมรี (Marie. 1998) ได้ศึกษาค้นคว้าธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนและชุมชนของชาวนามิเบีย ซึ่งมีจุดประสงค์สนับสนุนงานประชาสัมพันธ์ทางการศึกษาของชุมชน คือ มีการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและชุมชนรอบข้าง ซึ่งได้ช่วยเพิ่มคุณภาพและความสัมพันธ์ทางการศึกษา ซึ่งก่อนชาวญี่ปุ่นมาติดต่อนามิเบีย (Namibia) ชุมชนได้เป็นตัวแทนทางการศึกษาโดยตรงและเป็นขั้นต้น คือ ฝึกให้คนหนุ่มสาวมีความรับผิดชอบช่วยเหลือกันในชุมชน ในช่วงปี 1800 การศึกษาแบบบูโรปได้เริ่มนีบทบาท บทบาททางการศึกษาในชุมชนจึงลดลง ปัจจุบันกระทรวงศึกษาและวัฒนธรรมของนามิเบีย (MBEC) ได้ร่วมมือกับผู้ลงทุนทางการศึกษาและการค้นคว้านี้ ให้เห็นว่า การร่วมมือระหว่างผู้ลงทุนทางการศึกษาจะสามารถทำให้ชุมชนร่วมกัน ทางการศึกษาประสบผลสำเร็จได้

อมเมู เทกกา (Amenu-Tekaa) (บพิตร ออมไชสง. 2546 : 51) ได้ศึกษาทัศนะของชาวอินเดียนในประเทศแคนาดาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการศึกษาซึ่งผลวิจัยพบว่า การจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จในชุมชนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษาที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนและสอดคล้องกับวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งการจัดการศึกษาก็จะประสบผลสำเร็จ

แอบเดล (Abdel) (บพิตร ออมไชสง. 2546 : 51-52) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารการศึกษาในประเทศอียิปต์ ได้แสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นหลักสำคัญของประชาธิปไตยจำเป็นต้องปรับปรุงรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรจะกำหนดเป้าหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งทางการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับสถานศึกษา ประเด็นหรือกิจกรรมที่ประชาชนควรจะมีส่วนร่วม

เจนนิง (Jennings. 1980 : 470-A) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของกรมการศึกษาของโรงเรียนในรัฐอาริโซนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า กรมการศึกษามีความรู้ด้านระบบการบริหารงานของโรงเรียนไม่พอ เช่น ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารการเงิน

งบประมาณ และขาดเหตุผลที่ดีในการตัดสินใจ จึงทำให้การประชุมกำหนดนโยบายไม่ประสบผลสำเร็จ การจัดการศึกษาของห้องถินไม่พัฒนาเท่าที่ควร

สมิท (Smith. 1987 : 2377-A) ได้ศึกษาบทบาทของตัวแทนประชากรการวางแผนและพัฒนาการศึกษา พบว่า คณะกรรมการการศึกษา ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนมีความต้องการที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการพัฒนาการศึกษา และไม่เห็นด้วยถ้าทางโรงเรียนจะดำเนินการฝ่ายเดียวโดยที่คณะกรรมการไม่มีส่วนรู้เห็นหรือรับรู้ คณะกรรมการโรงเรียนหรือผู้บริหารเห็นพ้องกันว่า โรงเรียนจะก้าวหน้ากว่าเดิมมากหากได้มีการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

อนุวาร์ (Abuvakar) (ครีสต์ โภคสมบัติ. 2549 : 42) ได้ศึกษาในกระบวนการศึกษาผู้ใหญ่ และพัฒนาชุมชนกระทรวงเกษตรแห่งมาเลเซีย ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดตั้งศูนย์บริการชุมชนโดยจัดให้ทุกสูนย์ จัดหาอุปกรณ์ โปรแกรมการสอนสำหรับเยาวชนและผู้ใหญ่ในชุมชน เพื่อประสานงานและใช้ทรัพยากร แหล่งภูมิปัญญาชาวบ้านในหมู่บ้าน เพื่อสร้างศูนย์การศึกษาในชุมชน โดยดำเนินการและนิเทศกิจกรรมนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง

อิชร์มี (Ishrmi. 1982 : 66-75) ได้ศึกษาศูนย์บริการชุมชน (Community center) ของประเทศไทยนี้ ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างที่เป็นอาณาเขตของอังกฤษ โดยใช้เป็นศูนย์จัดกิจกรรมบันเทิงแก่ทหารที่ผ่านสังคมโลกครั้งที่สอง ต่อมาได้เปลี่ยนวัตถุประสงค์เป็นศูนย์บริการให้ความรู้ อนามัยพื้นฐาน ให้ความรู้การเลี้ยงดูลูก สอนการอ่านออกเขียนได้ ส่งเสริมการจัดคณะกรรมการหมู่บ้าน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยเจ้าหน้าที่ห้องถิน และจัดตั้งศูนย์ผลิตเอกสารเสริม

การวิจัยในต่างประเทศ สรุปผลการวิจัย ได้ว่า ควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น การวางแผนการจัดการศึกษา การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน การได้รับความร่วมมือในการจัดการศึกษาจากชุมชน จะนำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียน

4. สรุปหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน พบว่า ยังไม่มีแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของศูนย์การเรียนชุมชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัย ได้นำขั้นตอน กระบวนการ และกิจกรรมของหน่วยงาน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเพื่อการพัฒนา (PDCA) ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน ได้แก่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2546) ; กรมการศึกษานอกโรงเรียน (ม.ป.ป : 18) ; กรมการศึกษานอกโรงเรียน (ม.ป.ป. : 13-14) ; ดวงตา จำนำ (2538 : บพคดย่อ) ; จินดา นูร (2539 : บพคดย่อ) ; จักรกริช บุญเดช (2541 : บพคดย่อ) ;

ชาญ กองจันทร์ดี (2543 : บทคัดย่อ) ; อัษฎา บัวบุญ (2544 : บทคัดย่อ) นำมาสังเคราะห์และบูรณาการ จัดลำดับความสำคัญตามขั้นตอนและกระบวนการสารรถสรุปเป็นแนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชนจังหวัดพะรังครศรีอุธยา ที่นำไปกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ 4 ขั้นตอน 20 รายการปฏิบัติ ได้แก่ 1) ขั้นสำรวจ 2) ขั้นวางแผน 3) ขั้นดำเนินการ และ 4) ขั้นประเมินผล โดยสรุปเป็นตารางสังเคราะห์ ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์แนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน (ศรช.)

นักวิชาการ/นักการศึกษา/หน่วยงานทางการศึกษา							ผลลัพธ์
แนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน	กระบวนการศึกษาและสอน	กระบวนการประเมิน	การทำแบบทดสอบ	การทำแบบประเมิน	การนำเสนอ	การดำเนินการ	ผลลัพธ์
ขั้นสำรวจ							
1. สำรวจชุมชน	/	/	/	/	/	/	5
2. สำรวจกลุ่มเป้าหมาย	/	/	/		/	/	4
3. สำรวจบุคลากรศูนย์การเรียนชุมชน	/		/	/	/	/	4
4. สำรวจลักษณะการเรียนการสอนศูนย์							
การเรียนชุมชน	/	/	/		/	/	5
ขั้นวางแผน							
5. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์							
การเรียนชุมชน	/	/		/			3
6. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน							
ศูนย์การเรียนชุมชน	/	/			/		3
7. จัดสรรงบประมาณสนับสนุน							
โครงการ/กิจกรรมศูนย์การเรียน							
ชุมชน	/	/	/	/	/		4
8. จัดทำแผนงานโครงการ/กิจกรรม							
ศูนย์การเรียนชุมชน	/	/	/	/	/	/	6

ขั้นดำเนินการ

9. ปฏิบัติตามแผนงานโครงการ/ กิจกรรมศูนย์การเรียนชุมชน	/	/	/	/	/	/	6
10. ให้กำปรึกษา/แนะนำบุคลากรศูนย์ การเรียนชุมชน	/	/			/		3

ตาราง 1 (ต่อ)

แนวทางปฏิบัติงานศูนย์การเรียนชุมชน	นักวิชาการ/นักการศึกษา/หน่วยงานทางการศึกษา
	จำนวนผู้รับ การอบรม จำนวนครัวเรือน จำนวนเด็ก จำนวนครัวเรือน จำนวนครัวเรือน จำนวนครัวเรือน

11. ส่งเสริมสนับสนุนโครงการ/กิจกรรม ศูนย์การเรียนชุมชน	/	/	/	/	/	5
12. จัดทำข้อสอบมาตรฐานและ หลักสูตรท้องถิ่น	/					1
13. อนุมัติหลักสูตรท้องถิ่น	/					1
14. จัดทำข้อมูลเครือข่ายศูนย์การเรียน ชุมชน	/	/		/		3
15. ศึกษาดูงานโครงการ/กิจกรรม ศูนย์การเรียนชุมชน	/			/		2
16. จัดระบบการกระจายลือศูนย์ การเรียนชุมชน	/	/	/	/	/	5

ขั้นประเมินผล

17. นิเทศ ติดตามผลการปฏิบัติงานศูนย์ การเรียนชุมชน	/	/	/	/	/	/	6
18. ประเมินผลการปฏิบัติงานศูนย์ การเรียนชุมชน	/	/	/	/	/	/	6

19. เมดี้แพร์ประชาสัมพันธ์งานศูนย์	/	/	/	/	/	/	6
การเรียนชุมชน	/	/	/	/	/	/	6
20. วิจัยและพัฒนางานศูนย์การเรียน	/	/					2
ชุมชน	/	/					2